

יום שני כ"א בטבת תשע"ה

שו"ת סיכום הדף היומי

מייל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

יבמות - ק'

1. **אלו עשרה אין חולקין להם תרומה בבית הגרנות?**
חש"ו - כיון שאינם בני דעת וזלזול הוא לתרומה. **טומטום**, **ואנדרוניוס** - כיון שהם בריה בפ"ע וזלזול לתרומה. **העבד** - שמא יחזיקוהו כמיוחס. **והאשה** למ"ד אחד שמא תתגרש וימשיכו לתת לה, למ"ד שני משום חשש יחוד.
ונפק"מ: א. כשהגורן קרוב לעיר ולא מצויים בו אנשים, חשש גירושין אין כיון שידוע, יחוד יש. ב. כשמרוחק ומצויים אנשים, גירושין יש יחוד אין. **והערל**, **והטמא** - משום שמאוסים, **והנושא אשה הפסולה לכהונה** - משום קנס. **ולכולן משגרין להם תרומה לבתיהם**, חוץ מטמא [ואע"פ שאנוס קצת, אינו דומה לערל שאנוסו רב] והנושא פסולה.
2. **שנינו - במקום שחולקין מעשר עני, נותנין לאשה תחלה. הטעם: שזלזול בכבוד אשה להמתין. מה למד מכך רבא?**
 בתחילה היה מטפל קודם בדין האישי לפני האשה כיון שהאיש מחוייב במצוות, לאחר ששמע דין זה, היה מקדים את האשה.
3. **מנחת נדבה של הולדות שנתערבו, כיצד נוהגים בה?**
 נקמצת כמנחת ישראל, ואינה נאכלת כמנחת כהנים - הקומץ קרב על המזבח לבדו שמא ישראל הוא, והשירים קריבין בפני עצמן שמא כהן הוא. **והקשו**: שהרי כל שנקטר ממנו על אש המזבח דבר הראוי למזבח אסור להקטיר את שייריו. **ותירו**: א. מתנה שאם מנחת ישראל היא, מעלה את השיירים לשם עצים. [כרבי אלעזר].
 ב. לרבנן האוסרים לשם עצים, מפזרים השיירים על בית הדשן. [אמנם לרבנן במנחת חוטא של כהנים, שבת הקרבה היא אסור לפזר].
4. **אלו דינים במשנתנו לגבי מי שלא שהתה אחר בעלה שלשה חדשים ונשאת וילדה, ואין ידוע אם הולד בן תשעה לראשון אם בן שבעה לאחרון?**
 א. אם היו לה בנים וודאים מהבעל הראשון ומהבעל השני - כשהספק מת בלא בנים חולצין ולא מייבמין, וכן הוא להם - חולץ ולא מייבם.
 ב. כשלאשה לא היה בנים נוספים, ולבעליה היה בנים נוספים, כשמתו - הוא חולץ ומייבם, כשהוא מת - אחד חולץ ואחד מייבם.
 ג. אחד הבעלים ישראל ואחד כהן - נוהגים בו מספק כל דיני הכהונה שבמשנה הקודמת. [דף צ"ט שאלה 6 אות ב']
 ד. היו שני הבעלים כהנים - הוא אונן על כל אחד מהבעלים שמת ואסור באותו יום בקדשים, והם אוננים עליו, הוא מספק אינו מטמא להם והם אינן מטמאים לו, הוא אינו יורש אותן אבל הם יורשין אותו וחולקין ביניהם, ופטור אם הכה או קלל אחד מהם. עולה במשמר של שניהם ואינו חולק, כיון שכל משמר דוחה אותו מספק, ואם היו שניהם במשמר אחד - נוטל חלק אחד.
5. **שמואל: עשרה כהנים עומדים ופירש אחד מהם ובעל אשה פניה - הולד שתוקי. לענין מה 'שתוקי' הרי הוא כשר?**
אין לומר - שאינו יורש מספק בנכסי אביו, כיון שזה פשיטא. **אלא שמונעים** ממנו לעבוד בביהמ"ק - כיון שצריך "...לזרעו אחריו" זרעו המיוחס אחריו ואצל אברהם שנאמר "... ולזרעך אחריו" הכוונה, אל תשא נכרית או שפחה שלא ילך יחוס זרעך אחריה.
אמנם פסוק זה אסמכתא בלבד, ומקור הדין גזירה מדרבנן. ורק באופן של זנות גזרו, אבל בנשואין [כגון יבם שלא המתין] לא גזרו.
6. **שנינו מי שלא שהתה אחר [שפרשה מ] בעלה שלשה חדשים, ונשאת וילדה. הולד עולה במשמרו של זה ושל זה. כיצד מדובר שפרשה מבעלה?**
 א. **אין מדובר** אחר מיתת בעלה שא"כ כיצד יתכן ההמשך 'הם אוננים עליו' הרי הבעל הראשון מת.
 ב. **אין מדובר** בגרושה, אחר גט בעלה, כיון ששנינו בהמשך ... הוא אינו מטמא להם ולכאורה לראשון יכול להטמאות ממה נפשך אם הוא בנו, ודאי מותר. ואם הוא בן השני א"כ הוא חלל שנולד מגרושה לכהן ואין לו איסורי כהונה.
 ג. **להו"א מדובר** בזנות, 'הכוונה אחר בועלה' ותיובתא דשמואל שאוסר עליו לעבוד.
 ד. **רב שמעיא**: בממאנת. מיאנה לפני שגדלה ונישאה לאחר תוך ג' חודשים.
ונדחה: ממאנת אינה יולדת, כמבואר בברייתא **הבאה**:
לר' מאיר: שלש נשים משמשות במוך: **קטנה** [דווקא מבת 11 ויום עד בת 12 ויום] - שמא תתעבר ותמות, **מעוברת** - שמא תעשה עוברה סנדל, **מניקה** - שמא תגמול את בנה וימות, **לחכמים**: בכל אלו - משמשת כדרכה והולכת, ומן השמים ירחמו, שנאמר: שומר פתאים ה'.
 ה. **קידושי טעות** - הבעל הראשון קידשה על תנאי שלא נתקיים ויוצאה בלא גט כדין קידושי טעות. כרב יהודה בשם שמואל שדרש כך מהפסוק.

"אינו דומה השונה פרקו מאה פעמים לשונה פרקו מאה ואחת" (חגיגה ט)